

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mobille Group s.r.o., IČ: 28450230**
se sídlem Praha 4, Michelská 18/12a,

zastoupený: Mgr. Petrou Fenikovou, advokátkou se sídlem Praha 2,
Bělehradská 572/63

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, odbor daní, se sídlem Praha 5, Na Baních 1304**

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Po právní moci tohoto usnesení bude žalobci vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě do 30 (třiceti) dnů od právní moci usnesení, a to k rukám Mgr. Petry Fenikové, advokátky.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhal toho, aby soud vyslovil nezákonnost zásahu správního orgánu a zakázal žalovanému, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a současně přikázal, aby obnovil stav před zásahem tím, že žalovanému přikáže, aby vrátil odňaté účetnictví žalobce.

[2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 12. 6. 2018 provedli pracovníci žalovaného prohlídku jiných nebytových prostor - ve skutečném sídle žalobce - v ulicixxx. V rámci prohlídky bylo bez přítomnosti a vědomí žalobce, resp. jeho statutárního orgánu, odňato účetnictví společnosti žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

[3] Prohlídka nebytových prostor ve skutečném sídle žalobce a odnětí listin, byla provedena bez toho, aniž by žalobci byl doručen příkaz k prohlídce jiných prostor či protokol o provedení této prohlídky. Přípisem ze dne 19. 6. 2018 vyzval žalobce žalovaného, aby mu v předmětné věci doručil příkaz k prohlídce jiných prostor, pokud byl vydán a současně protokol o provedení této prohlídky. Žalovaný žalobci písemně sdělil, že mu takové listiny zasílat nebude, nechť si nahlédne do spisu. Tím žalovaný potvrdil, že byla prohlídka provedena a byly odnаты předmětné listiny.

[4] Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že dne 12. 6. 2018 byl na základě příkazu soudce Okresního soudu v Kladně sp. zn. 1 Nt 3/2018, prováděn úkon v trestním řízení (prohlídka jiných prostor a pozemků). Policejní orgán má za to, že nezákonným "zásahem" ve smyslu § 82 s.ř.s. nemůže být úkon policejního orgánu při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení. Zásahem podrobeným přezkoumání ve správním soudnictví může však být zásah policejního orgánu při výkonu působnosti ve veřejné správě (§ 4 odst. 1, písm. a) s.ř.s., viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.4.2005, č.j. 2 Aps 2/2004-69.

[5] Soud před samotným věcným přezkumem podané žaloby zvážil, zda je žaloba přípustná, a dospěl k závěru, že tomu tak není.

[6] Z obsahu žaloby je nepochybně zřejmé, že zásahem, respektive určením, jehož nezákonnosti se žalobce domáhal, je prohlídka nebytových prostor ve skutečném sídle žalobce a odnětí účetnictví společnosti.

[7] Ohledně takto vymezeného předmětu žaloby pak musel soud konstatovat, že žalobu nelze projednat, jelikož směřuje vůči úkonu orgánu veřejné moci, který není zásahem správního orgánu.

[8] Základní východisko pro tento závěr je založeno na názoru Nejvyššího správního soudu, vyjádřeném v rozsudku ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Aps 2/2004-69, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že „... soudní kontrola, tedy i zákonnosti zásahu správního orgánu ve smyslu ustanovení § 82 a násl. s. ř. s., se pohybuje jen v hranicích veřejné správy a proto napadnutelnými jsou pouze takové zásahy orgánů, které patří do působnosti ve veřejné správě.“.

[9] Veřejná správa je pak v pozitivním vymezení definována v práci Hendrych D. a kol. Správní právo. Obecná část 5., rozšířené vydání. Praha: C. H. Beck, 2003, jako „činnost, při jejímž výkonu jsou správní úřady (orgány) vázány ve své činnosti nejen právními předpisy, ale též rozhodnutími vyšších úřadů (orgánů). I když to neplatí např. pro samosprávnou činnost, platí takové vymezení nesporně pro největší část veřejné správy, totiž státní správu“.

[10] Nejvyšší správní soud dále uvedl, že trestní řízení není veřejnou správou a uzavřel s tím, že „[krajský] soud jako soud správní neměl pravomoc přezkoumávat „úkony“ orgánu činného v trestním řízení (policejního orgánu) při vyšetřování, tedy i odepírání práva nahlížet do trestního spisu, a že pokud by tak přesto učinil, došlo by k porušení základních principů a zásad trestního řízení vyplývajících z trestního řádu a k nepřípustnému zásahu do působnosti státního zastupitelství. Je tomu tak proto, že podle ustanovení § 65 odst. 2 tr. ř. je jen státní zástupce povinen urychleně přezkoumat závažnost důvodů, ze kterých bylo toto právo ze strany

policejního orgánu odepřeno. Důvodně proto Krajský soud v Brně odmítl žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínky řízení, která je neodstranitelná.“

[11] Toto stanovisko pak bylo významně podpořeno rovněž závěry, k nimž dospěl Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 28. 8. 2014, č. j. II. ÚS 2166/14.

[12] Na základě těchto skutečností zdejší soud konstatuje, že v předmětné věci Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, Odbor daní, postupovala podle ustanovení trestního řádu, tedy jako orgán činný v trestním řízení. Proto se nelze ochrany práv a svobod narušených jejich postupem domáhat podle soudního řádu správního, ale je nutno využít možností stanovených v trestním řádu.

[13] Z výše uvedených důvodů proto soud žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

[14] Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s.ř.s.

[15] Ohledně nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. S ohledem na odmítnutí žaloby před prvním jednáním rozhodl soud ve výroku III. tohoto usnesení o vrácení zaplaceného soudního poplatku podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. října 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu